

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Marruberna Ed 10

N:r 49 Stockholm den 4 December 1913 6:e årg.

<p>Prenumerationspris: $\frac{1}{4}$ år... kr. 4: 50 $\frac{1}{2}$ år... kr. 2: 50 $\frac{3}{4}$ " " " 3: 50 " " " " 1: 25 Lösnummer 10 öre. Prenumeration sker såväl i landsorten som i Stockholm å närmaste postanstalt eller bokhandel.</p>	<p>Redaktion: Klarabergsgatan 48, två tr. Telefoner: Allm. 63 53. Riks- 122 85. Utgifningstid hvarje torsdag.</p>	<p>Redaktör o. ansvarig utgivare: ELLEN KLEMAN. Mottagningstid: kl. 11—12. Sthlm 1913, F. Englunds Boktr.</p>	<p>Expedition och Annonskontor: Klarabergsgatan 48, två tr. Post- och telegrafadress: DAGNY, Stockholm.</p>	<p>Annonspris: 15 öre per mm. Enkel spaltbredd 50 mm. Marginalannons under texten 15 mm:s höjd per gång 10: - Rabatt: 5 ggr 5 %, 10 ggr 10 %, 20 ggr 20 %, 50 ggr 25 %. Annons bör vara inlämnad senast måndag f. m.</p>
---	---	--	---	--

"Antisuff."

Den stora demonstrationen har gått af stapeln och kvinnorösträttens såpbubbla har brustit."

Med dessa stolta om än något oförsiktiga ord inledde den engelska Nationalföreningen för motarbetande af kvinnans rösträtt redogörelsen för sitt "historiska" möte i Albert Hall i februari 1912. Att mötet var af en synnerligen imponerande karaktär torde ingen kunna förneka — den ofantliga Albert Hall fylld med människor, en representativ samling damer och herrar på plattformen, talare, som hette Lord Cromer och Lord Curzon of Kedleston och andra namn att buga sig till jorden för — mera behöfver man icke säga. Det var oppositionen mot kvinnans rösträtt, som samlat alla dessa människor; och man gissar helt säkert icke orätt, om man förmodar att Nationalföreningen, för den händelse den skulle ha lust till ett liknande kraftprof, nu igen efter snart två år skulle upplefva en triumf af samma slag och åter vara i stånd att konstatera, huru som samma såpbubbla, som brast för två år sedan, nu åter brustit... När man har kampen mot en såpbubbla till sitt raison d'être, är det ju onekligen fördelaktigt, om bubblan visar sig en smula seg.

Antisuffragisterna, som med engelsmännens passion för hemtrefliga förkortningar af mera högtidliga ord i hvardagslag benämnas "antisuff", hafva för sin organisation uppställt tre mål: att bekämpa rösträttskvinnornas kraf genom att sprida kunskap i ämnet; att klargöra huruvida det bland nationens valmän eller bland kvinnorna verkligen

finnes en stor majoritet för kvinnans rösträtt; samt att draga uppmärksamheten till de områden, där kvinnans rätt till medborgarskap redan vunnit fullt erkännande och där hennes arbete behöfves.

Och för dessa ändamål arbeta nu tusentals män och kvinnor i England, bilda ständigt nya kommittéer, hålla möten af olika dimensioner, samla namn på sina listor mot rösträtten för kvinnor, ge ut broschyrer och göra sin tillvaro så rastlös som möjligt. De hafva för öfrigt presenterats för den svenska publiken med en stor gest af reverens på vårt historiska antisuff-möte i Stockholm i våras, där bland rörelsens stöttepinnar vid sidan af de stora politiska namnen framhölls Miss Marie Corelli, med all den vederhäftighetens glans detta namn äger i den bildade engelska publikens ögon.

Inseende att en organisation, som verkligen vill någonting, måste hafva en röst som kan göra sig hörd, hafva antisuffragisterna förlagt tyngdpunkten af sitt intresse och sin verksamhet till en tidning, som kostar dem den aktningvärda summan af 1500 pund om året, men som omhuldas framför alla andra hänsyn, trots att organisationen i det stora hela icke är rik. Entusiasm saknas i hvarje fall icke, och entusiasmen kan ju ibland vara bra äfven som sitt eget mål och outtröttligt predikas af antisuffragisterna i tal och skrift, att kvinnorna icke vilja ha rösträtt.

Att en förutvarande vice-konung af Indien och en f. d.

egyptisk guvernör af öfvertygelse vilja motarbeta kvinnans politiska rösträtt kan man väl af många anledningar lätt förstå. Det sägs och upprepas åter och åter, att kvinnans rösträtt i England skulle sänka moderlandets prestige hos dess undersåtar af andra folkkraser. I hur stor utsträckning de färgade rasernas mening om saken inhämtats, vet jag icke; men antisuffragisterna förutsätta detta som slutsats, och det används som argument, klangfullt ackompanjeradt af Rule, Britannia. Det är åtminstone ett argument som söker sig tillbaka till en verklighet att stå på — medan hela den öfriga gamla vanliga raden af icke sakliga skäl, de må vara hur vackra och djupt kända som helst, sannernligen endast är hvad den anglosachsiska rasens outretliga sentimentalitet döpt till "änglarnes argumentering", därmed menande hvad som är vackert och överkligt.

Att detta allt skall i en dylik fråga draga männen med sig i stor myckenhet, bör man kanske förutsätta. Men kvinnorna? Hur har Nationalföreningen med det långa namnet kunnat få dem med i så stort antal? Här hjälper det icke att svara med likgiltighet och kvinnans motvilja att regeras af kvinnor — för det skulle knappast kunna entusiasmera någon i en så pass negativ hänförelse som sträfvan att slippa få något, som man icke har och ingen erbjudit en. Och långt, långt mindre — det är min öfvertygelse — är svaret att finna i en verkligt resonnerad opposition mot kvinnans uppträdande i det politiska lifvet, en opposition som hvilar på ett grundligt vägande för och mot eller ett försök att se utvecklingen mot de historiska förutsättningarna som bakgrund.

Hvad som rekryterat motrörelsens djupa leder har nog i det stora hela ganska litet med rösträtten att göra. Den djupt rotade aktningen för det häfdvunna skulle bland engelsmännens stora flertal framkalla misstro och motstånd mot hvarje "sak", som kallade kvinnorna ut på vädjebanan, vare sig det nu gäller politisk rösträtt eller något annat i de stillsamt korrekta ögon lika underligt hugskott. Den anglosachsiska aktningen för kvinnan och den varma dyrkan, som ägnas det måttfullt behärskade och korrekta ha fällt förkastelsesdomen öfver rörelsen hos dem, som föga eller intet ana af rörelsens betydelse. Och så har till på köpet suffragetternas kamp, då den nu upplammat till revolution, spelat antisuffragisterna i händerna och gjort dem triumfen så lätt, att de bland dem, som i sin sak vilja se en teoriernas och de verkligt värdefulla åsikternas seger, äro en smula generade öfver hvad som på detta sätt kommer dem till godo. Om en hysterisk dam offentligen förklarar det vara en skam för en kvinna att föda barn — Chesterton var i parentes sagdt närvarande och rappade ögonblickligen till med: "i olikhet med miss *** har jag den största aktning för min mor" —, så kan det näppe-ligen betraktas som en betydelsefull seger för "antisuff" eller ett motsvarande nederlag för rösträttsrörelsen, om folk därvid förargades och Chesterton knep sig en del "cheers".

Men de ledande inom antisuff-rörelsen arbeta lika energiskt som någonsin Danaïderna — namnen rada upp sig på deras listor —, ty förutom tanklösheten finns det många andra slags motiv, som locka dit underskrifterna: somliga små-sint farliga, andra kanske en smula löjliga. Men ett stänk

tragik finns det med i det hela ändå för deras del, som gjort det till en allvars- och hjärtesak.

Ty hvad batar all ens tro, om man "bygger dammar af is om våarna".

Anna Lamberg Bruun.

Mathilde Marchesi.

Madame Mathilde Marchesi, den berömda sånglärarinnan, som utbildat så många af kontinentens "stjärnor" afled enligt telegram i utländska tidningar nyligen i sitt hem i London. Kanske kan det vara af intresse att i Dagny gifva några data ur hennes lif.

Hon föddes den 26 mars 1826 i Frankfurt am Main, där hennes fader var en ansedd och välbärgad köpman. Den uppfostran hon fick gick ut på strängt arbete och trägna studier. Själ berättar hon som exempel härpå, att hon aldrig fick läsa en roman utan att under tiden sticka på sin strumpa. Redan tidigt började hon syssla med musik och sång och uppträdde som helt ung på konserter i Tysklands större musikstäder. På en af dessa konsertturnéer gjorde hon bekantskap med Mendelssohn, en bekantskap, som sedermera fortsattes och som tyckes hafva utöfvat ett bestämdt inflytande på hennes musikaliska verksamhet.

Som konsertsångerska rönt hon stort erkännande, men sin största ryktbarhet vann hon som bekant som sånglärarinna.

År 1854 engagerades hon vid konservatoriet i Nizza, och det var härifrån, som hennes måhända mest ryktbara elever utgingo, Ethelka Gerster, Gabrielle Kraus, primadonna vid Stora Operan i Paris, M:me Melba, m. fl.

År 1881 bosatte hon sig i Paris, där hennes hem blef samlingsplatsen för dåtidens musikaliska storheter inom den franska hufvudstaden.

Charmant som värdinna förstod hon att ordna allt på det mest angenäma sätt för sina celebra gäster, och som hon själf genom sitt giftermål med markis Salvatore Castrone del Rajata tillhörde den förnäma världen, umgicks äfven den högre societeten i hennes hem.

Detta var visserligen hvarken stort eller särdeles luxuöst, men det var inredt med utsökt smak och elegans. Särskildt utgjorde den förtjusande vinterträdgården med sina bersåer och hvilsoffor en den mest angenäma tillflyktsort. "Studion" var liten, men de smala sammetssofforna, som löpte längs väggarna, gäfvo dock sittplatser åt rätt många elever på en gång. Undervisningen skedde alltid klassvis.

Midt i rummet var en estrad uppförd, där eleverna alltid måste stå under lektionerna för att från början bli

vana vid konsertförhållanden. Smärre uppvisningar och konserter föranstaltades också ofta i hemmet.

I sitt uppträdande var M:me Marchesi alltid magnifik, men på samma gång obeskrifligt älskvärd och sympatisk. Hennes elever afgudade henne och sågo upp till henne nästan som till ett högre väsen. Att få sitta vid hennes sida och vända notbladen åt henne, hon ackompanjerade nämligen ofta själf under lektionerna, ansågs som en ära, som de omåttligt afundades hvarandra.

Sträng var hon, men äfven rättvis. "Après la leçon nous sommes amis", brukade hon säga, "mais si je ne suis pas sévère, vous ne faites pas de progrès".

Ett utmärkande drag för hennes elever var den brio och den glans, som de visste att gifva sina prestationer. Därtill kom för flertalet af dem förmågan att behandla hufvudrösten på ett särdeles mjukt och elegant sätt. M:me Marchesi höll strängt på röstens indelning i olika register och ansåg detta för a och o vid undervisning i sång.

Emma Nevada, anställd vid Opéra Comique, och Emma Calvé, den berömda Carmen-framställarinnan, visste ju sedan att särskildt briljera med sina utomordentliga, flöjtlignande toner i de höga kadenserna i oprorna "Lakmé" och "Perles du Brésil".

Af skandinaviska sångerskor, som åtnjutit hennes undervisning, är kanske Gina Oselio den mest framstående.

Madame Marchesi har äfven utgifvit en del kompositioner, sångstudier o. d., mest känd är hennes "École du Chant".

Ada Fallstedt.

På namninsamlingspromenad för rösträtten.

Fickorna — om man har några — fulla med rösträttslistor, broschyrer och godt humör, så startar man dag efter dag, trappa upp och trappa ned och tackar Gud när det finns en hiss att slinka in uti.

Någon öppnar tamburdörren, och ärendet andrages. Ibland blir det naturligtvis nej, men det går väl an bara det blir nej af öfvertygelse och ej af likgiltighet.

Alla kvinnor, som läsa den rösträttsfientliga pressen och taga ståndpunkt därefter, deras nej kan man taga jämförelsevis lugnt. Bara detta, att de öfverhufvud taget följt med frågan, ger ju förhoppning om att vid en eventuell svängning åt rösträttsvänligt håll af nämnda press, skulle kvinnorna utan vidare följa med.

Bland dessa kvinnor finnas för öfrigt många, som, för att byta ståndpunkt, framför allt behöfva personlig erfarenhet af obehaget att sakna rösträtt.

Med glödande ifver framlägges stundom skälen mot rösträtten, alla familjens kvinnliga medlemmar lockas att deltaga, och det är ett sant nöje att då och då blåsa på elden.

Kommer så "herrn" hem under detta lilla intermezzo, ja då gäller det att se frimodig ut och i bästa fall få någon

att halft motvilligt erkänna, att det kan ju vara lustigt att någon gång få höra litet om rösträtten.

Sådant där är inte enbart tråkigt, men det finns annat, som kan göra en namninsamlare galen.

Man ringer på och frambär sitt ärende, förvånande ögon stirra emot en: "Rösträtt? jag har redan röstat!" eller: "det har jag ingen användning för, det bryr jag mig inte om; Rösträtt???"

När äfven efter de upplysande svaren ögonen alltjämt stirra liknöjda ut i rymden, då fryser man till, och det goda humöret hotar att springa hem i förväg.

Kvinnor med dessa kalla, likgiltiga ögon möter man för öfrigt i alla samhällsklasser. De äro egentliga orsaken till att namninsamlingen ej alltid blir enbart rolig, ty de väcka hemska tankar, som det är säkrast att förtiga.

Lyckligtvis äro de kvinnor, som af mogen öfvertygelse eller genom den rösträttsvänliga pressens inflytande med glädje lämna sina namn på listan, så många, att de likgiltigas skara ej drar uppmärksamheten till sig i samma mån som för en del år sedan.

Det är deras slöa tiggande, som gjort det möjligt för rösträttens motståndare att använda deras likgiltighet såsom vapen mot de rösträttarbetande kvinnorna.

Ansvarret borde kännas tungt.

Har man ej själf någon användning för rösträtt, lika litet som någon invändning mot den, borde man ej ta på sitt samvete att hindra andra från att vinna målet.

Ni likgiltiga mödrar, ha ni ej en tanke på, att edra döttrar en gång komma att känna behovet af rösträtt långt starkare än ni kunna ana.

För det uppväxande släktets skull, begagna det under edert lif kanske enastående tillfället att med edert eget namn stödja en sak, hvars framgång beror på namn vid namn, sida upp och sida ner i den stora bok, som inför eftervärlden skall vittna om kvinnornas samhörighetskänsla i krafvet på medborgarrätt i Sverige.

L—e.

Försäkring af kvinnliga tjänare. Bland försäkningar, som Riksförsäkringsanstalten, statens anstalt, numera meddelar, ingår jämväl s. k. hushållsförsäkring, d. v. s. försäkring af kvinnliga tjänare. Premien utgör 2 kr. per år för hvarje tjänarinna, och erhålles då ersättning från fjärde dagen efter läkarbehandlingens början samt äfven vid olycksfall utom arbetet (under ledighet).

Försäkringen tecknas efter antalet fast anställda tjänarinnor, som finnas i hemmet, utan namnuppgift. Hittills ha försäkningar afslutats för omkring 250 tjänare.

Flera Årstafester. I Malmö, Fagersta, Degerfors, Östuna skola (Knifsta), Säffle, Valdemarsvik och Värmlandsbro ha fester anordnats till förmån för kvinnornas Årsta-utställning.

Skiptikonbilder för Årstafester. För dem som ämna anordna fester till förmån för Årsta, de svenska kvinnornas utställning i sommar, meddelas att skiptikonbilder öfver hela den Baltiska utställningen jämte Årsta finnas tillgängliga på Årsta-utställningens byrå, Västra Trädgårdsgatan 4, Stockholm, hvarifrån äfven affischer kunna rekvideras.

Inbjudan till prenumeration

å

Fredrika-Bremer-Förbundets nya tidskrift **HERTHA**.

Med år 1913 kommer veckotidningen *Dagny*, som då avslutat sin 6:te årgång, enligt beslut, fattadt på föreningen Dagnys extra sammanträde den 29 september, att nedläggas. Härmed upplöses den ekonomiska association, som år 1908 öfvertog utgifvandet af en »veckotidning för den svenska kvinnorörelsen», ett företag, hvartill Fredrika-Bremer-Förbundet väl öfverlät namnet på sin mångåriga tidskrift samt förbehöll sig en viss utgifvarställning, men inom hvilket det i öfrigt icke intog någon plats framför andra intressenter.

Veckotidningen Dagnys upphörande ställer nu Fredrika-Bremer-Förbundet inför den viktiga frågan hur det tomrum, som härigenom uppstår i den svenska pressen, skall kunna fyllas. Att vår kvinnorörelse äger ett särskildt pressorgan, representerande alla dess skilda sträfvanden, anser Fredrika-Bremer-Förbundets styrelse, som underkastat frågan en noggrann pröfning, vara en oafvislig nödvändighet samt har vidare kommit till öfvertygelsen att den forna tidskriftsformen härför är lämpligast.

Styrelsen tillåter sig alltså inbjuda förbundets medlemmar och andra för dess syften intresserade till prenumeration på *en ny tidskrift* på grundval af förbundets kända program. Tidskriften kommer att kallas **Hertha**. Härmed har styrelsen velat upptaga namnet på den genom Fredrika Bremer gifna sinnebilden af kvinnotanken, sträfvande mot det högsta mål.

Både som individ och medborgarinna ställes kvinnan för hvarje år inför stegrade uppgifter. Nutidslivets skilda företeelser, såväl de af glädjande som de af sorglig art, mana henne att söka bidra till det godas växt samt att upptaga kampen mot de makter, som i hem och samhälle verka nedbrytande på moral och rättskänsla. Vår tidskrifts främsta mål vill därför vara att, såvidt det i dess förmåga står, utgöra en uppåtbarande och framåtvisande samt för kvinnorna själfva uppfostrande faktor i utvecklingen.

Den tid vi närmast gå till mötes är för den svenska kvinnan af genomgripande betydelse. Stora riksdagsfrågor, såsom rösträttsfrågan, reglementeringsfrågan, lagfrågor berörande kvinnans ställning inom familjen och äktenskapet, stå inför afgörande, allt ämnen, hvilka ej kunna rättvist och fullgiltigt slutbehandlas utan att den kvinnliga sakkunskapen och uppfattningen få göra sig gällande.

Vidare kommer kvinnornas speciella deltagande i den Baltiska utställningen 1914 samt Internationella kvinnoförbundets

kongress i Rom instundande vår att påkalla ingående och detaljerade redogörelser.

Vid sidan af här berörda aktuella ämnen kvarstå alla såväl etiska och intellektuella som sociala och ekonomiska frågor, hvilka ligga inom en kvinnotidskrifts område. Hvar och en af dessa frågor skall principiellt och sakligt behandlas, icke blott de som angå våra egna förhållanden utan äfven andra länders; de senare i utländska korrespondensartiklar.

Litteraturen får sin gifna plats i tidskriften, hvilken gör till en af sina förnämsta uppgifter att följa i första rummet de litterära företeelser, som röra kvinnans intressen, men äfven andra in- och utländska arbeten, som i en eller annan riktning bilda en beaktansvärd kulturinsats. — Medföljande förteckning på de medarbetare, hvilkas hjälp man lyckats tillförsäkra sig, bör vara en borgen för att den skönlitterära afdelningen icke mindre än den sociala kommer att riktas med värdefulla originalartiklar.

Tidskriften *Hertha* utkommer den 1:sta och 15:de hvarje månad med undantag af juli och augusti. Således med 20 häften om året och med ett sammanlagdt antal af minst 450 sidor.

Prenumeration för icke-Förbundsmedlem sker å posten. Pris: pr år kr. 5:—, pr $\frac{1}{2}$ år kr. 2:75. Förbundsmedlemmar prenumerera å Förbundets byrå, 48 Klarabergsgatan, Stockholm.

Till redaktör har utsetts fröken Ellen Kleman.

Till medarbetare för den nya tidskriften har styrelsen haft förmånen vinna:

Gertrud Adelborg, Hilma Borelius, Frigga Carlberg, Lotten Dahlgren, Sigrid Elmlblad, Emilia Fogelklou, Marie-Louise Gagner, Jane Gernandt-Claine, Metta Greger, Kerstin Hesselgren, AnnMargret Holmgren, Bertha Hübner, Anna Höjer, Anna Kleman, Selma Lagerlöf, Anna Lamberg-Bruun, Sigrid Leijonhufvud, Gurli Linder, Anna Lindhagen, Gerda Meyerson, Cecilia Milow, Agda Montelius, Louise Nathorst-Böös, Ellen Nordenstreng, Gulli Petrini, Sigrid Platen, Emilia Rathou, Maria Rieck-Müller, Anna M. Roos, Anna Sandström, Susy Silfverbrand-Erikson, Louise Stenbock, Gustava Svanström, Julia Svedelius, Anna Sörensen, Axianne Thorstenson, Valborg Ulrich, Lydia Wahlström, Ellen Wester, Carin Wästberg.

Dessutom komma att i tidningen medverka andra såväl manliga som kvinnliga pennor.

Fredrika-Bremer-Förbundets styrelse.

Frost- och --- Brännskador.

Till att hindra den värk och sveda, som förorsakas af frost- eller brännskador, är Dr: Håkansson's Salubrin ett verksamt och mycket användt medel.

Om användningen efterse den flaskorna medföljande beskrifningen!
Vid behandlingen af frostsckador bör användas en blandning af en del Salubrin och en eller en half del vatten till omslag med gummitaft, och bör vid gamla kylskador behandlingen icke för snart afbrytas, om återfall skall kunna förekommas. Vid lindrigare brännskador kan användas utspädt Salubrin under några minuter, men vid svårare brännskador eller brännsår bör Salubrinet användas starkt utspädt: 1 del blandadt med 5 å 10 delar vatten. Gummitaft bör alltid användas i de fall, då en längre tids behandling erfordras. Salubrin tillhandahålles i Parfym-, Speceri- och Färgaffärer. I parti hos Geijer & Co, Stockholm.

Litteratur.

Nyköpingshus. Skildring från hertig Karls furstendöme 1568—1592. Af *Lina Lagerbielke*. Lars Hökerbergs förlag. Stockholm 1913. Pris 3,50.

En af vår tids glädjande företeelser är det växande intresse för hembygdens historia, som i många olika former tager sig uttryck. Glädjande är också det förhållandet, att det allt oftare är en hembygdens dotter, som med kärlek fördjupat sig i dess häfder och för sin samtid frammanar bilder ur dem.

Den varma underströmmen af kärlek till hembygden, det fagra Södermanland, är det som ger lif åt *Lina Lagerbielkes* lilla vackra bok. Det märks hvilken glädje det varit för författarinnan att med stöd af gamla inventarier o. d. i fantasien återuppbygga Nyköpings hus och befolka det med hertig Karls hofstat och gäster; eller försätta sig tillbaka till femtonhundratalets lif på något af de stora godsena, på Hörningsholm under kung Märta's spira eller hos fru Anna Hogenschild på Åkerö.

Hertig Karl är naturligtvis bokens hufvudperson, men förf. har gjort rätt i att ej gifva den hans namn. Karaktäristiken är ej hennes starkaste sida, och någon fullt öfvertygande bild af den handlingskraftige och bistre Vasasonen, den blifvande Karl IX, stiger ej fram ur dialogerna, som till formen emellanåt stå i alltför bjärt kontrast mot de meddelade autentiska brefven. Han är väl ljust hållen, denne unge hertig, som firar sin smekmånad på Nyköpings hus. Skildringen följer honom genom hans ungdomsäfventyr och hans första äktenskap till det ögonblick, då han vid sin broder Johans död står färdig, med hela sin samlade erfarenhet och kraft, att taga på sig ansvaret för Sveriges öden.

Författarinnan har rådfrågat goda källor, delvis otryckta, och hennes experiment att låta ett enkelt referat af det historiska förloppet omväxla med romantiserade situationskildringar har tack vare det gedigna studium, som ligger bakom, slagit anmärkningsvärdt väl ut. Från en framställning sådan som den af småsvennernas dag på slottet, slår verkligen kärft femtonhundratalets luft en till mötes. Stilen är måttfull och målade, ej onödigt tyngd af arkaismer.

Bokens värde höjes af några som bilagor meddelade kulturhistoriskt intressanta dokument, hvilka dock bort få behålla originalens stafning. (Ett förargligt tryckfel är antem i st. f. autem i en flera gånger upprepade latinsk sentens.) Några porträtt och bilder ur Suecia-verket bidraga äfven att höja intrycket af skildringen, som lugnt kan anbefallas af alla, som älska romantiserad historia, ej minst åt historiskt intresserad ungdom.

Sigrid Leijonhufvud.

Barnens julböcker.

Det är verkligen en riklig välfägnad, som "Svensk Lärartidning" och "Stina Quint", de båda ståtliga leverantörerna för bokskåpet i barnkammaren, hvarje år ha att bjuda sina små läsare på. Lockande barnamat

för girig barnahunger, tindrande julljus för tindrande barnaögon. Återigen ett bevis, ett af de många, på konkurrensens välsignelse. Båda ha ju samma goda varor att bjuda på, och det är ej godt att ge första priset åt någon, men gammal är äldst, och därför börja vi väl med "Jul-tomten", som icke har mer än två år kvar tills han kan fira sitt tjugofemårsjubileum, en hög ålder för en riktigt verklig tomte, som man väl har skäl att gratulera honom till. Någon ålderdomssvaghet lider han dock dess bättre icke af, och han har lagt sig till med en riklig garderob på gamla dar, en helgdagsdräkt af riktigt styft och ståtligt tyg, praktupplagan, och två hvardagskostymer. Praktupplagan är dyrare än de båda andra tillsammans, men har man sextifem öre öfver, bör man i alla fall lägga sig till med den, ty den är som sagdt styfvare, tryckt på utmärkt papper och med illustrationer, som i häpnadsväckande grad visa hur långt reproduktionskonsten har kommit. Man måste verkligen stryka med handen öfver Edward Berggrens italienska herdegosse för att öfvertyga sig om att papperet är slätt och icke belagdt med tjocka oljefärgsklickar efter breda penseldrag. Våra konstnärer äro för öfrigt rikt representerade. Elsa Beskows gubbar i snöfall är ett af de allra bästa profven på hennes för små och stora lika intagande och roande talang. Louis Moe, sagovärldens djurtecknare par préférence, fröjdar som vanligt blicken med två roliga helsidesbilder, Den stolta flugan och Haren och pojken, och lika roliga äro verserna af Hugo Gyllander. Gerda Tirén har fäst hela sagans värld på bladet i vackra sagofärger, Jenny Nyström förevisar tre blåklintsplockande barn, som äro riktigt lefvande söta, och Gunhild Facks har inspirerats till att illustrera den gamla folkballaden: De två konungadöttrarna. Viktor Andrén har skapat titelplanschens väldiga björn, och en del andra kända och erkända konstnärsnamn borga för publikationens illustrativa värde. Utrymmet för texten är ju betydligt mindre, men en af Anna Wahlenbergs sagor och Alice Tegnér's visor göra den säkert välkommen inom barnavärldens vidsträckta läsekrets. "Fågeln blå" har i år lockat själfva John Bauer att på sitt trolskt karaktäristiska sätt teckna dess bild på omslagsvignetten, och den bjuder för öfrigt på ett omväxlande innehåll med roliga sagor af Hugo Gyllander, Anna Wahlenberg, Anna Tengström och Ellen Lundberg. Bland illustrationerna stannar man med nöje vid Gisela Trapps bilder af "Den gråa frun". Gisela Trapp har gnistan i sitt ritstift, och hon förstår att fånga den stämning, som smeker barnasinnets. Men jag nämnde Ellen Lundbergs namn, och borde ha gjort det redan förut, ty af alla de röda böcker, hvarmed "Saga" i år berikar sitt bibliotek, intar hennes förtjusande sagosamling ovillkorligen främsta rummet. Man skulle känna sig frestad att säga, att hon tagit upp sin mors strålande sagomantel, men Helena Nyblom har lyckligtvis icke fällt sin, och vi kunna glädja oss åt att äga två sagodiktare af så förnäm rang, Det är i synnerhet ett, som imponerat mig i denna samling, nämligen den förmåga Ellen Lundberg lägger i dagen att gjuta sagans hela skimmer öfver hvad hon täljer utan hela den vanliga apparaten af tomtar, troll, älfvor, häxor och mer eller mindre omöjliga företeelser.

För jularbeten!

Äkta Vadstenaspetsar, Rutor & Hörn, Maskinknyplade Spetsar.
Stort urval. Billiga priser.

De Förenade Spetsfabr. Försäljningslokal,
Grefthuregatan 13 (Hörnbutiken).

Annonsera i DAGNY!

Icke därför, att jag vill bannlysa denna fantasiens häfdvunna värld, men det är i alla fall uppfriskande för en gång att se sagoblomster spira så fagert på det möjligas, äfven om det ej precis är det troligas, område.

För min del borde jag väl särskildt denna gång tiga stilla, eftersom jag själf har en samling med bland de röda böckerna med så många troll, dvärgar, häxor och andra märkvärdiga ting, som man någonsin kan önska. De ha födts i Tyskland, men jag har tagit dem som mycket små, och de ha växt så pass i min egen fantasi, att de kanske icke riktigt kunna kännas igen af sina tyska vänner — så kan jag blott önska, att de lyckas vinna några svenska.

Ännu två röda böcker har Svensk Lärartidning släppt ut i bokmarknaden, nämligen Charles Dickens "Lilla Nelly" i sammandrag af Hugo Gyllander och "Den heliga Genoveva" efter legenden utarbetad af Henning Wendell och Hugo Gyllander. I sanning en kosmopolitisk samling! Det är en rätt svår uppgift att förvandla ett mästerverk så att säga till extrakt. Det blir gärna någonting af läckerheter i pillerform. Man kan ej säga, att Hugo Gyllander misslyckats direkt med "Lilla Nelly". Många barn skola nog med både spänning och rörelse följa den lilla flickans äfventyrliga vandring med den gamle fnoskige morfadern, men det begränsade utrymmet gör dock, att det blir något afhugget i det hela, och detta gäller isynnerhet om slutet, som ej växer så osökt fram ur situationen som önskvärdt vore. Den gamla vackra legenden "Den heliga Genoveva" gör sig däremot äfven i sin nya svenska dräkt väl, isynnerhet är den lille gossens ökenlif skildradt med verklig poesi, och den fromhetspredikan, som hela den lilla skildringen utgör, är af det enkla och varmhjärtade slag, som unga sinnen utan ledsnad ha godt af att höra.

Sagas julbok är en novitet: nämligen lektioner i naturvetenskap i sagoform, gifna af ingenjör Otto Witt. Jag vet ej i hvilken grad barn skola uppskatta detta sätt att inhämta lärdom. För min egen del synes det mig ej vara ämnen, som lämpa sig för legering, ehuru författaren onekligen går tillväga med stor skicklighet och säkert skulle bli en mycket god sagoberättare, om han ej på samma gång nödgades ge lektioner. Den bästa sagan, därför att den verkar mest saga och minst lektion, är "Atlantis och Oceana", sagan om Panamakanalens byggande, men jag kanske misstar mig i fråga om barnasmakens värdering af dessa sagor och vill visst ej afskräcka någon från att köpa dem — lärrika äro de utom allt tvifvel.

Silfverhvit bjuder på två folksagor från Siebenbürgen och Ungarn, af hvilka isynnerhet den senare, "Klausenburgerhålan", är en rolig och fantasifull saga, lifligt berättad af Louise Zegolson och med vackra illustrationer af Aina Stenberg-Masolle, och så kommer sist i raden "Titteliture" med famnen full af små sagor, ej att förakta äfven han. En vacker nyhet äro de båda häftena med de ovanligt konstnärligt klippta skuggbilderna af Johan Leksell, med text af farbror Stork. Som det synes, fordras det nästan en ny bokhylla i barnkammarbiblioteket för denna nya julskörd af det värderade förlaget.

Icke långt efter till kvantitet och jämbördig i valör är den utdelning, som Stina Quints förlag lämnar sin trogna läsekrets, den samme som Svensk Lärartidnings, men de båda förlagen bli nog ej lidande på hvarandra. Lystna barnaögon sluka förvisso med samma ifver allt hvad de kunna få från dem båda två. "Julklappen" är två år yngre än Jultomten och har ännu icke lagt sig till med någon extra praktkostym, men den kan med fog anmärka, att dess hvardagsdräkt är så pass prydlig, att det ej behöfs någon annan. Omslagsplanschen af Brita Ellström, ehuru framställande ett svenskt vinterlandskap, har något af den varma kolorit öfver sig, som är karaktäristisk för denna konstnärinna, och den verkar mycket anslående. Anna Palm de Rose har en frisk och väl framställd bild "Små smulor äro också bröd", en häst, omgifven af kacklande höns, som snatta hvad de kunna komma åt af hans hafre- ranson. Gerda Tirén framvisar en i vackra färger hållen bild af tre barn, som sitta på en farstubro i väntan på att bli fotograferade. Lustigt nog har konkurrensen mellan de båda förlagen denna gång gått ända därhän, att de valt samma stoff för en af illustrationerna, ty äfven "Julklappen" presenterar "De två konungadöttrarna", genom Elsa Hagström Ericson. De båda artisterna ha mycket olika uppfattat sin uppgift, och det är ju smaksak, hvilken af dem man föredrar, men det förefaller mig dock som om den senare träffat själfva folkvisetonen bättre än den förra. Texten i "Julklappen" är af mycket roande slag, särskildt är Hjalmar Bergmans saga: "Barnen få inte svälta" en verklig pärla bland sagor, skildrad med lif och poesi och med en god moral, som ej predikar, utan som snarare i likhet med vågen "synes ej mer, men finns där ändå".

I guld och sol strålar hela den sällsynt vackra omslagsvignetten till "Guldslottet", hvilket väl i år som annars torde hälsas med barnajubel, ty en bok där både Helena Nyblom och Anna Wahlenberg föra ordet vid sagens hård, där kan man vara viss om att barnaöron och barnasinnen äro snabba att fånga det. Det är en mycket rolig saga, som Anna Wahlenberg berättar om de gamla möblernas inverkan på «unga grefvens hjärta». Helena Nyblom är kanske icke fullt så hemmastadd på "Himmels-torp" som i sin öfriga sagovärld, realismen tynger henne en smula, tråkig kan hon ju aldrig bli, men det synes mig dock, att hon är mera sig själf i den saga som hon skrivit i "Rosengull", "Den bästa hustrun", en saga, fylld af all den charm, som blott vår främsta sagoberätterska har till sitt förfogande. Aina Stenberg har illustrerat äfven denna saga, hon är en skicklig illustratör, men måtte hon icke fastna i de stiliserade pösande tulpankjolarna, så att hon ej kommer loss igen. De äro roliga ibland, men bli litet tröttsamma i längden. Ett namn, som i år ofta förekommer bland barnbokslitteraturen, är Julia Svedelius. Hon hör ej till dem, som lyfts af fantasiens vingar, men hon har en god berättartalang, och jag tror att hon skulle kunna bli någonting af en svensk Louise Alcott, om hon ville slå sig på den genren. Hon har lämnat bidrag både till *Trisse*, *Lilleputt* och *Guldslottet* och skall säkert finna sin intresserade läsekrets bland de små i landet. Jeanna Oterdahl berättar en mycket

frisk saga om Träskolasses fåfänga försök att omsätta sagans under på prosa — men det är faktiskt ej möjligt att omnämna alla dem, som i år bidragit att göra julen till en ren litterär fest för våra småtingar. "Riddaren af Guldkorset" är den sista af Stina Quints häroller, och hans budskap äro minnsann ej de sämsta. Äfven här tar Hjalmar Bergman priset med sin form och färgfagra saga "Källan".

Kort sagdt och som ärligt menadt slutord: Har du något barn att fröjda, så köp utan undantag de båda förlagens alla publikationer, det är för en ringa penning en valuta, som räcker till barnaglädje ett godt stycke in på det nya året, och det är väl värdt att offra några kronor på.

Sigrid Elmlad.

Rosika Schwimmer i Stockholm. Rosika Schwimmer, den kända eldiga ungerska förkämpen för rösträtt åt kvinnor gästar Stockholm i denna vecka och talar i dag på Stockholms F. K. P. R:s möte i Viktoriasalen.

L. K. P. R:s centralstyrelsemöte. Dagarna för det ordinarie centralstyrelsemötet äro nu bestämda till torsdagen den 8 och fredagen den 9 januari. Mötet hålles som vanligt i Stockholm.

Föreningsmeddelande.

På Stockholms F. K. P. R:s sammanträde onsdagen den 26 nov. omvaldes till ordinarie representanter i centralstyrelsen fröken Signe Bergman, fru Ezaline Boheman och doktor Karolina Widerström samt till suppleanter friherrinnan Ebba Palmstierna och fil. kand. fru Ester Brisman. Sammanträdet, som var talrikt besökt, upptogs för öfrigt af föreningsangelägenheter samt redogörelse för den pågående namninsamlingen.

LEDIGA PLATSER.

Kvinnliga bibliotekariebefattningen vid Pedagogiska biblioteket, Stockholm, kungöres ledig från höstterminen 1914. Kompetensvillkor: akademisk examen med profår eller motsvarande skoltjänstgöring, alternativt afgangsbetyg från ett högre lärarinneseminarium; praktik som bibliotekarie eller genomgång af bibliotekskurs före tillträdet. Löneförhållanden och arbetstid afsedda att ungefär motsvara lärarinnas (högre löneskalan). Ansökningar till styrelsen med erforderliga betygsafskrifter insändas senast 15 dec. 1913 till f. d. läroverksrådet Lagerstedt, Stockholm.

Lärrinnetjänsten

vid fasta förenade folk- och småskolan vid Åboö, Ripsa församling, Södermanlands län, sökes inom 60 dagar från första kungörandet i Post- och Inrikes tidningar hos skolrådet i Ripsa. Lön enligt lag. Barnantalet litet.

Vikarie sökes för vårterminen. Ripsa, Vallhalla. den 10 nov. 1913. Skolrådet.

Sjuksköterska

önskas senast den 1 dec. för Säffle köping och By förs. Lön: 65 kr. pr månad jämte bostad och vedbrand. Ansökan sändes till folkskoleinspektör Gunnelius, Säffle.

Lärrinna

som är villig att undervisa 2 gossar i första förberedande klass äfvensom tillse dem erhåller den 15 jan. god plats om betyg och foto sändas till Grefvinnan Bonde, Bosjö kloster, Snogeröd, Skåne.

Undervisningsvan lärrinna kompetent att läsa upp en 10-årig gosse i II event. III klass, sökes till nyåret. Närmare meddelas af Jägmästare von Schönberg, Puge-rup, Snogeröd

PLATSSÖKANDE.

(Platssökande få sina annonser införda i Dagny för halfva priset eller 7½ öre pr mm.)

Lärrinna

med goda betyg och flera års praktik önskar plats i familj. Event. deltaga i inomhus förekommande göromål. Svar till "E. E.", Halmstad p. r.

Lärrinna

önskar under ferierna 10/12—15/2 plats på herregård att läsa med barn i vanliga småskoleämnen. Är äfven villig att deltaga i förekommande hushållsgöromål. Svar till »Småländska», Nye, p. r.

För kapitalister, särskildt fruntimmer, har det länge varit ett önskningsmål att kunna överlämna värden af sina värdepapper och skötseln af sina affärer åt någon person eller institution, som med absolut säkerhet förenade punktlighet och noggrannhet i utförandet af det anförtrodda uppdraget äfvensom prisbillighet. En sådan institution är

Stockholms Enskilda Banks Notariatafdelning
(Lilla Nygatan 27, expeditionstid 10—4),

som under garanti af Stockholms Enskilda Bank åtager sig vård och förvaltning af enskilda personers och kassors värdepapper.

Exempel 1. Om en person hos Notariatafdelningen deponerar obligationer, inkasserar Notariatafdelningen vid förfallotiderna kuponger och tillhandahåller deponenten influtna medel. Vidare efters Notariatafdelningen utlottningar af obligationer och underrättar deponenten i god tid, ifall en denne tillhörig obligation blifvit utlottad, samt lämnar förslag till ny placering af det ledigblifna kapitalet.

Exempel 2. Om inteckningar deponeras hos Notariatafdelningen, underrättar Notariatafdelningen gäldenären därom att räntorna å inteckningarna skola till afdelningen inbetalas, hvarefter de medel, som inflyta, till deponenten redovisas. Vidare tillser Notariatafdelningen, att inteckningarna blifva i vederbörlig tid förnyade. Om en hos afdelningen deponerad inteckning genom underlåten förnyelse skulle förfalla, ersätter Stockholms Enskilda Bank däriigenom uppkommen skada.

Förvaringsavgift: 50 öre för år per 1,000 kronor af depositionens värde, dock ej under två kronor.

JOHN A. GAHM HAMNGAT. 12
eleganta och solida midt f. Kungsträdgården
SVENSKA RESEFFEKTER Riks 2188 Allm. 6823.

Arbeta för Dagny
genom att gynna dess annonsörer

Husqvarna Symaskiner

Äro helt och hållet tillverkade inom landet, kunna i afseende på konstruktion, hållbarhet samt lätt och tyst gång icke blott mäta sig med utan öfverträffa äfven de bästa utländska samt äro oomtvistligen billiga i förhållande till sin kvalitet. Köp därför en

Husqvarna Symaskin.

**GYNNA ALLTID DAGNYS
ANNONSÖRER!**

Vid behof af
KNIFVAR
Tänk såväl på kvalitén som priset!
Ett stort sakkunnigt urval finnes hos

46 DROTTNINGGATAN
Stockholms första Eskilstunabod.
Väl sorteradt lager af metallvaror.

SAGA

Sveriges förnämsta skol- och premiebibliotek.

En-kronas-böcker för BARN och UNGDOM.

1. **Svenska Folksagor**, efter gamla folksagor berättade för barn af *Fridtjuv Berg*. Första samlingen. Med 86 teckningar af Elsa Beskow, Jenny Nyström och Edv. Forsström. Andra upplagan.
2. **Robinson Kruse**, af Defoe i ny svensk bearbetning af *Henrik Wrånér*. Med 116 teckningar af Gerda Tirén. Tredje upplagan.
3. **Tusen och en natt**, i ny svensk bearbetning af *Anna Wahlenberg*. Första samlingen. Med 53 teckningar af Louis Moe. Andra uppl.
4. **Onkel Toms stuga**, af H. B. Stowe i ny svensk bearbetning af *Amanda Kerfstedt*. Med 96 teckningar af Karl Aspelin. Andra uppl.
5. **Jorden rundt på 80 dagar**, fritt berättad efter Jules Verne af *Henrik Wrånér*. Med 48 teckningar af Edv. Forsström.
6. **Medeltidssagor**, berättade för ungdom af *H. Schück*. Med 77 teckningar af Elsa Beskow.
7. **Svenska Folksagor**, berättade efter gamla folksagor af *Fridtjuv Berg*. Andra samlingen. Med 60 teckningar af Jenny Nyström, Viktor Andrén och Karl Aspelin. Andra upplagan.
8. **Tusen och en natt**, i ny svensk bearbetning af *Anna Wahlenberg*. Andra samlingen. Med 62 teckningar af Louis Moe.
9. **Trojanska kriget**, forngrekiska guda- och hjältesagor, efter de homeriska sagorna berätt. af *Fridtjuv Berg*. Med 71 teckn. af Louis Moe.
10. **Gullivers underbara resor** till liljeputtarnas och jättarnas land. Efter J. Swifts berättad af *Hugo Gyllander*. Med 59 teckningar af David Ljungdahl.
11. **Styrman Hartig**, fritt berättad efter Fr. Marryat af *Henrik Wrånér*. Med 59 teckningar af Nils Larsson. Andra upplagan.
12. **Franska Sagor**, efter Laboulaye och Perrault berättade af *Hugo Gyllander*. Med 59 teckningar af Jenny Nyström och Hilda Wahlström.
13. **Hunden Tipp och några andra djurhistorier**, berättade af *Henning Wendell*. Med 63 teckningar af Louis Moe m. fl.
14. **Den unge boerhjälten** af August Niemann. Strider, jakter och äventyr i Transvaal. Fritt berättad af *Hugo Gyllander*. Med 63 teckningar af Carl Printzensköld. Andra upplagan.
15. **Gula Vargen**. En indianhistoria. Efter Anna Erslevs danska original i bemyndigad öfersättning af *Henrik Wrånér*. Med 41 teckningar af G. Stoopendaal.
16. **Booker Washington** och andra *Sagor* och berättelser af *Ellen von Platen*, *Maria Anholm*, *Hugo Gyllander*, *Henrik Wrånér* m. fl. Med många teckningar.
17. **Bröderna Grimms sagor**, berättade af *Hugo Gyllander*. Med 92 teckningar af Jenny Nyström, Gisela Trapp, Louis Moe m. fl.
18. **Hittebarnet**. Bearbetning efter Hector Malot af *Henrik Wrånér*. Med 37 teckningar af Karl Aspelin.
19. **Tomteberättelser** af *Henrik Wrånér*, *Amanda Kerfstedt*, *Aug. Bondeson* m. fl. Med 68 teckningar af V. Andrén, Axel Kulle, Johan Tirén m. fl.
20. **Svenska Sägner**. Äventyr och berättelser ur vårt lands häfder af *Hugo Gyllander*. Med 78 teckningar af Jenny Nyström, Edv. Forsström m. fl.
21. **Kapten Grants barn**. Efter Jules Verne berättad för Sveriges barn af *Anna Wahlenberg*. Med 45 teckningar af David Ljungdahl.
22. **Tomtesagor** af *Z. Topelius*, *Selma Lagerlöf*, *Helena Nyblom* m. fl. Med 80 teckningar af Albert Edelfelt, Edv. Forsström, G. Ankarerona m. fl.

Samtliga förestående böcker kosta hvardera i **pappband** endast 1 krona. Önskas de inb. i klotband, är priset 1 kr 25 öre pr. ex. På särskild begäran kunna de erhållas i starka, prydliga biblioteksband à 1 kr. 50 öre pr. ex. Hvarje bok omfattar omkring 250 sidor och är rikt illustrerad. Innehållet är granskadt af en kommitté af skolmän, hvaran garanti finnes, att böckerna utan risk kunna sättas i händerna på barn och ungdom. Bör därför finnas i alla skol- och sockenbibliotek. Flera af Sagadelarna användas som läseböcker i folkskolor och flickläroverk samt andra bildningsanstalter. För skol- och sockenbibliotek lämnas hög rabatt.

Rekvireras från **Svensk Läraretidnings Förlag, Stockholm C.**

23. **Östan och Västan**. Sagor af W. Hauff m. fl., bearbetade af *Hugo Gyllander*. Med 49 teckningar af Brita Ellström, Ingeborg Udden och John Bauer.
24. **Selim och Kalulu**. Bearbetning efter H. Stanley af *Henrik Wrånér*. Med 56 teckningar af Louis Moe.
25. **Tomtefars sagor** af *C. Adelsköld*, *Sigrid Elmlblad*, *Anna Wahlenberg*, *N. P. Odman* m. fl. Med 68 teckningar af Gust. Ankarerona, Edv. Forsström, Otilia Adelborg m. fl.
26. **Ja och Nej**. En samling sagor af *Helena Nyblom*. Med 57 teckningar af Otilia Adelborg, John Bauer, Louis Moe m. fl.
27. **Två års ferier**, efter Jules Verne berättad af *Alfr. Smedberg*. Med 40 teckningar af Karl Aspelin.
28. **Silfvertornet** jämte andra sagor och berättelser af *Selma Lagerlöf*, *Per Hallström*, *Mathilda Roos* med fl. Med 54 teckningar af Gisela Trapp, D. Ljungdahl, Edv. Forsström m. fl.
29. **Riddarsagor**, efter G. Chausser och Artursagorna m. fl. samlade och bearbetade af *H. & M. Hultenberg*. Med 42 teckningar af V. Andrén m. fl.
30. **Vildmarkens sagor**, efter W. A. Fraser bearbetade af *Henning Wendell* och *Hugo Gyllander*. Med 40 teckningar af Louis Moe.
31. **I Hönstlösa och Halmåkra**. Barnhistorier och folklifskildringar af *Henrik Wrånér*. Med 50 teckningar af Brita Ellström m. fl.
32. **Diamantäpplet**. En samling folksagor från Flandern, Ungarn och Siebenbürgen, bearbetade af *Louise Zegolson*. Med 43 teckningar af Aina Stenberg.
33. **Buffalo Bill**. Efter öfverste William Codys Buffalo Bill och hans systers uppteckningar. Öfvers. o. bearbetad af *Hugo Gyllander*. Med ett 30-tal teckningar af D. Ljungdahl.
34. **Ädelstenen**. Legender, sagor och sägner af *Henning Wendell* m. fl. Med originalillustrationer af D. Ljungdahl m. fl.
35. **Barndomslandet**. Barndomsminnen af Jultomtens författare och konstnärer. Med deras porträtt och smärre teckningar.
36. **Från Bobinacks land**. En samling sagor och berättelser af *L. E. Björkman*, *Rosa Nordenskjöld* m. fl. Med originalteckningar af Aina Stenberg.
37. **Den siste Mohikanen**. Efter James Fenimore Cooper. Af *Hugo Gyllander*. Med originalillustrationer af D. Ljungdahl.
38. **Svanehvit och Rosenröd**. En samling sagor af *Hugo Gyllander*, *Helena Nyblom*, *Henrik Wrånér* och *Ernst Lundqvist* m. fl. Med teckningar af Johan Tirén, D. Ljungdahl, Edv. Forsström m. fl.
39. **Mattias Sandorf**, efter Jules Verne bearbetad af *Alfred Smedberg*. Med illustrationer af Victor Andrén.
40. **Japanska Sagor**. Samlade af *Ida Trotzig*. Med originalteckningar af Kionotu Okuno, O. Yapano och Lisa Berggren.
41. **Prinsen och Tiggargossen** af *Mark Twain*. Bearbetad af *Hugo Gyllander*. Med teckningar af Gerda Tirén.
42. **Sagospel af Helena Nyblom**. Med teckningar af Gerda Tirén.
43. **Pärbandet** af *Ellen Lundberg*. Med teckningar af *Aina Stenberg-Masolle*.
44. **Lilla Nelly**. Af *Charles Dickens*. Bearb. af *Hugo Gyllander*. Med illustrationer af V. Andrén.
45. **Ytska Folksagor**. Samlade af *Sigrid Elmlblad*. Med illustrationer af Ingeborg Udden och Brita Ellström m. fl.
46. **Den heliga Genoveva**. Efter den gamla legenden af *H. Wendell* och *Hugo Gyllander*. Med teckningar af Edw. Berggren.

Collan-Oljan,

världens förnämsta läderpreservativ, gör skodonen *absolut vattentäta* och *minst dubbelt varaktiga*. Finnes öfverallt à 0:75 och 1:25 pr flaska.

A.-B. COLLAN-OLJE-FABRIKEN, T. OLSEN, Stockholm.

Föreningen för Kvinnans Politiska Röst- rätt i Stockholm.

Namninsamlingsbyrån, Lästmakaregatan 6, 3 tr., A. T. 10133, öppen hvardagar kl. 2—5 e. m., måndagar och onsdagar äfven kl. 6—9 e. m.

OBS.! Listor utlämnas numera äfven till icke besökare.

Hushållsförsäkring

eller försäkring af kvinnliga tjänare meddelas af Riksförsäkringsanstalten (statens anstalt). Premie endast 2 kr. pr år för hvarje tjänarinna, och erhålles då ersättning från fjärde dagen efter läkarbehandlingens början samt äfven vid olycksfall utom arbetet (under ledighet). Försäkringen tecknas efter antalet fast anställda tjänarinnor, som finnas i hemmet, utan namnuppgift. Ansökan insändes till Riksförsäkringsanstalten, adr. Sthlm., el. dess ordsombud.

Wiréns Eau de Cologne **ROYAL** är förtfarande öofverträffad.

Erhålles i hvarje välförsedd parfymhandel samt direkt från

A. G. Wiréns Tvål- och parfymfabrik. (Grundad 1860.) Kgl. Hoflev.

21 Lilla Vattugatan 21 . . . Stockholm.

Innehållsförteckning.

Dagens nummer innehåller:

«Antisuff». Af *Anna Lamberg Bruun*.

Mathilde Marchesi †. Af *Ada Fallstedt*.

På namninsamlingspromenad för rösträtten. Af *L—e*.

Inbjudan till prenumeration å *Fredrika-Bremer-Förbundets* nya tidskrift *Hertha*.

Lina Lagerbielke: Nyköpingshus. Rec. af *Sigrid Leijonhufvud*.

— *Barnens julböcker*. Rec. af *Sigrid Elmlblad*.

Notiser.

Föreningsmeddelande.

**Prenumeration å Dagny sker å närmaste postanstalt
eller bokhandel.**